

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVII. Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Mat. 11. v. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

bonis eam consolationem, qua non nisi in DEO reperiri potest. *Et erit in die illa, cum requiem dederit tibi DEUS à labore tuo.* Isa. 14. v. 3. Altera refectio, quæ jungetur isti, ut diximus, erit positiva, & hæc consistet tum in ijs affundendis solatijs, quæ frustra alibi quærebatur, juxta illud: *Qui replet in bonis desiderium tuum.* Pl. 102. v. 5. tum in producendo tres effectus contrarios illis, quorum causa fuit onus tuorum peccatorum. nam ubi ista te cruciabat angoribus, quos mala conscientia suscitavit, ille te recreabit eâ quiete, quam tribuit bona. *Cogitationes mee dissipatae sunt, torquentes cor meum: noctem vertentur in diem.* Job 17. v. 11. & cum illa te penitus enervarent ad operandum bene, iste tibi vigorem dabit interioribus auxilijs gratia, quam speciatim infundit in usu Sacramentorum, quæ sunt illa celebris aqua, quæ refectiois appellatur, & momento vires restituit: *Super aquam refectiois educavit me, animam meam convertit,* nempe de debili in robustam. Pl. 22. v. 2. Et cum illa de-

nique te præcipitassent in periculum, ipse & conseratio de expulsum speram certam ejus gloriam, quæ tam habet in Cælo, ubi deservit refectio erit refectio. *Letamini in diebus, quæ dicta sunt vobis: in diebus Domini ibimus.* Pl. 122. v. 1. Quæ si ita se res habet; nonne videtur Christus habere causam ducere: *venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.* Quæ si bene consideres, homo nullum laborem. Job. 5. v. 7. & ad id sustinendus erit laborerem in illis servitio ob exactam observantiam præceptorum, quam DEUS non at videbis, quanto levior in illis in ejus servitio toleratur, quanto ferendus est in obsequio. *Mulier berati à peccato,* quod est durissimum. Rom. 6. Præsertim quæ servus facti estis justitiae, quod est durissimum. Rom. 6. Præsertim quæ dire necesse est, quibus verbum est Christus in hoc ipso contextu quædam observantiam invitatur, & tibi pro sequenti die novam dicitur materiam meditandi.

XVII.

Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Mat. 11. v. 29.

Considera, quomodo Christus vocaverit jugum sanctissimam legem suam, ob similitudinem, quæ inter utrumque intercedit. nam si ob-

serve, jugum duas habet partes, quæ obligat ad eundem finem, & dicitur illa, quæ soluta jugo nunquam dicitur. & adstringit eum, cum ipse

ad tenendam viam rectam pro
 ducit. atque hoc est, quod
 praestat Evangelica. Primum uni-
 versis in vicem sub se duos illos populos,
 qui tam diversa tenebant, Judaeum
 & Gentilem. deinde facit, ut
 non pro arbitrio vivatur, sed juxta
 scriptum DEI ad tenendam viam
 rectam, quae ducit ad Caelum. *Au-*
tem tua audient verbum post tergum
monentis: haec est via, ambulat in ea,
et non declinatis neque ad dextram,
neque ad sinistram. II. 30. v. 21. Est
 hoc jugum, non ut cetera, vile,
 sed nobilissimum, unde Christus titu-
 loplanè magnifico suum appellat: *Ju-*
gum meum suum, quia à se tanquam
 DEO nobis est impositum: & suum
 asper, quia à se tanquam homine et-
 iam fuit portatum per annos triginta
 mea invicta constantia, & ita portatū,
 ut nullus unquam portare cœperit æ-
 que tam tenera: *Bonum est viro, cum*
portaverit jugum ab adolescentia sua.
 Tit. 2. v. 27. Unde etiam Christus in
 hoc jugo æquè Mansuetudinem & Hu-
 militatem monstravit. Mansuetudi-
 nem, dum illud imposuit ut DEUS,
 hoc est, ut Princeps non austerus, non
 asper, ad modum Tyrannorum, sed be-
 nignissimus. & Humilitatem, dum et-
 iam ipse portavit ut homo, quin ab eo
 minimum peteret exemptionem, at-
 que haec est ratio, cur verbis istis: *Tol-*
lite jugum meum super vos, illico ad-
 junxerit: *& discite à me, quia mitis*
sum, & humilis corde. ceu diceret: In-
 cipite tantisper portare jugum meum,
 & experimento discetis, me non esse

Dominum crudelem, sed mitem, &
 ideo me non imponere legem duram,
 qualis est illa Mundi, sed tolerabilem:
 nec esse Dominum superbum, sed hu-
 milem, cui proinde non grave sit, uti
 Mundo, submittere me ipsum legi,
 qui eam alijs praescribo. Tu interim
 quomodo vel solis hisce verbis non
 excitaris ad jugum ejusmodi tibi eli-
 gendum? DEUS est, qui hoc præci-
 pit, quid amplius requiris? fieri ne-
 quit, ut ille nimio te jugo premat. &
 DEUS est homo factus, qui tantò antè
 portavit, quomodo ergo recufabis fer-
 re post ipsum? Haec duo capita bene
 perpende, & sufficient, ut huic jugo
 aquietas. *& invenietis requiem ani-*
mabus vestris.

2. Considera, quomodo jugum i-
 stud non pro brutis animalibus, sed
 pro hominibus sit factum, quod pro-
 inde ultro complectendū. hinc Chri-
 stus tam discretè dicit: *Tollite jugum*
meum super vos. non solùm dicit: *Por-*
tate, sed *Tollite,* quia non vult vel mi-
 nimum tuam ledere libertatem. *Deus*
ab initio constituit hominem, & reliquit
illum in manu consilij sui. Adiecit tan-
 tummodo mandata, & praecepta, man-
 data, quantum ad Legem naturalem,
 Praecepta, quantum ad Legem scriptā.
Si volueris servare, conservabunt te.
non si servaveris, sed si volueris serva-
re. nam in hoc denique tota ratio me-
 riti consistit, quod velis. Eccl. 15. v.
 15. cur autem non velis? si cupias di-
 stinctius nôsse, quam tui partem sub-
 mittere oporteat tali jugo subjectione
 plenâ obsequij, ecce illud clarè tibi in-
 dica-

dicatum. Submittere oportet non vilissimam, quod iumenta solent, quæ iugo subijciunt solum corpus, nec nisi cum repugnantia subijciunt, sed nobilissimam, adeoque non corpus tantum sed spiritum. *Rationabile obsequium vestrum.* Rom. 12. v. 1. Ideo Christo non satis erat hic dicere: *Tolite iugum meum.* Sed adungere voluit, *super vos*, ut intelligas ex verbis tam manifestis, huic iugo specialiter submittendum, quod est proprium tui. Interdum non admodum difficile tibi accidit submittere carnem tuam iugo Christi eam cadendo, castigando, macerando: porro quam durum tibi est illi quotidie submittere Spiritum. & hoc tamen est, quod præ omnibus alijs subijcere oportet, nempe illam arrogantiam capitis, illam vanitatem, ambitionem, cupiditatem eminendi. hoc si agas, tunc enim verò portabis iugum Christi super te, quod est proprium hominis, & non solum super membra tua, quod est etiam bestijs commune. *Collum vestrum subijcite iugo:* ecce, ut voluntaria debet esse subiectio: *& suscipiat anima vestra disciplinam.* ecce, cuius esse maxime debeat, nempe Spiritus. Eccl. 51. v. 34.

3. Considera duo esse vitia, quæ maxime retrahunt homines à portando iugo Christi, Impatientiam, & superbiam. Impatientia facit, ut excutatur tanquam onerosum: *Prosciantur à nobis iugum ipsorum.* P. 2. v. 3. Superbia facit, ut fastidiatur tanquam

probrosam. *A seculo confregi iugum meum;* Edixisti: non ierem. Jer. 2. v. 20. & hæc altera est ratio, quam Christus hic dicit, ut ad discas esse mansuetus, dicens esse humilis, quia duæ istæ virtutes inter se esse quietissimum sub iugo. *Tolle à me, quia mitis sum & humilis corde & invenietis requiem animis vestris.* Ideo quamvis sensus maxime huius præclaræ sententiæ sit iste, præ supra adduximus, hoc est, quod commodans te iugo Christi mansuetus visurus ad quietem singularium membræ tuæ, quam bonus sit Dominus præstas obsequium, Dominus portat delis, qui iugum imponat imbecille, prout Mundus facit, nec faceret qui non juvet portantem; ceterum etiam hic alter sensus valde preciosus licet non ita connexus, plurimum Sanctorum, videlicet, ut discas exemplo Christi esse mansuetus, hoc est, fuit in omni vitâ suâ, & esse mansuetus in his duabus virtutibus respicit illa quies singularis, quam tu quærebas bona mundi sectando, & ergo puras te quoque possidere debere, ut virtutes adeo proprias Christi esse mansuetus, an iracundus in membris tuis, humilis, an superbus, quia hoc est argumentum, quod tantum hominem requirit, respondens est, ad illud pro dignitate tantum dum à me proponi ut peculiaris materia sublequetur meditationis.